

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Trismegistus Doctrinæ Christianæ Tertio Continuatus,
Seu Brevis Expositio Sciendorum De Ultima Voluntate
Hominis Christiani In Spiritualibus, Atque Temporalibus,
Methodo Morali-Theologica concinnata, ...**

Mayr, Cherubinus

Salisburgi, [ca. 1735]

§. III. Quinam alii, deficientibus Consanguineis, succedant ab intestato?

urn:nbn:de:hbz:466:1-42295

§. III.

Quinam alii, deficientibus Consanguineis, succedant ab intestato?

Punctum I. *An, quando, & quomodo sibi succedant conjuges ab intestato?*

RESOL. I. De Jure communi regulari-319
ter conjuges sibi non succedunt, cum nulla inter illos sit consanguinitas, imò nec affinitas, sed sint causa, & principium affinitatis, l. 4. ff. de grad. affin. junctâ Glossâ. V. ex nuptiis. Attamen deficientibus omnibus consanguineis, tam descendantibus, quàm ascendentibus, & collateralibus, si unus eorum moriatur intestatus, Jure Prætorio eidem succedit alter conjunx superstes, in omnibus bonis, siue sit maritus, siue uxor, exclusô Fiscô; prout habetur l. un. C. unde vir, & uxor. ibi: *Maritus, & uxor ab intestatò invicem sibi in solidum pro antiquo Jure succedunt, quoties deficit omnis parentum, liberorumque, seu propinquorum legitima, vel naturalis successio, Fiscô exclusô.* Quæ regula procedit, quamvis matrimonium non sit consummatum; quia nuptias non concubitus, sed consensus facit, l. 3. ff. de R. J. Debet tamen matrimonium esse legitimum; & tempore mortis nullum inter eos fuisse divorcium, etiam quoad thorum, vel co-

T

ha-

habitationem, l. un. ff. unde vir, & uxor. quamvis nonnulli putent, si conjux superstes non dedit separationis causam, jus successionis ei non esse denegandum.

320 RESOL. II. Etiam si extent liberi, vel alii consanguinei, si tamen maritus moriens sit dives, uxor verò nullam attulerit dotem, sustentationi suæ sufficientem, nec aliunde habeat media, tunc etiam de Jure communi civili uxor succedit marito, vel in quarta parte bonorum defuncti, si liberi, vel alii consanguinei non sint plures, quàm tres, vel in parte virili, *Kindscheil* si sint plures, quàm tres: cum hac distinctione, ut, si concurrat cum liberis, solo potiatur usufructu portionis sibi debitæ ad dies vitæ; si verò cum aliis consanguineis concurrat, etiam dominium, & proprietatem suæ portionis acquirat. Ità *Authent. Præterea. C. unde vir, & uxor. & Novell. 53. cap. 6. junctâ Novell. 117. cap. 5.* Inter quas Novellas tamen aliqua videtur esse differentia circa maritum, an & ipse in casu simili gaudeat quartâ, vel virili parte in bonis uxoris; dum in priori id affirmatur, in posteriori verò per ultima verba cap. 5. cit. negatur. Eadem tamen æquitatis ratio, ne conjux superstes in opprobrium defuncti cogatur mendicare, aut non decenter vivere secundum statum, jubet idem resolvere
vere

vere de marito inope, quod de uxore, in casu, quo alter consors est dives.

RESOL. III. Præter Jus commune tam³²¹ men quoad successionem conjugum ad invicem, diligenter attendenda sunt Pacta dotalia, vel illis deficientibus statuta, & consuetudines locorum, utpote quæ Juri communi derogant, arg. cap. fin. de consuet. junctâ l. 32. ff. de leg. Sic enim alicubi, ut in Bavaria teste P. Pichler ad h. t. n. 16. mos obtinet, ut, si nec de Pactis dotalibus, nec de certa dote constet, & adsint liberi, uxori superstiti præter bona à se marito allata, & Morgengabam, cedatur portio virilis in acquæstibus, & supellectile, unâ cum vestimentis, & reliquo mundo muliebri. Si verò de dote constet, ad uxorem revertatur unâ cum donatione propter nuptias, doti correspondente (sed hæc solùm quoad usumfructum) & si communem cum marito negotiationem exercuerit, etiam dimidia pars acquæstuum, seu lucrorum, communi industria acquisite. Si verò nulli extent liberi, conjux superstes legitimis hæredibus præmortuis restituit quidem bona sibi ab eo allata præter lectum nuptialem, gaudet tamen ad dies vitæ usufructu dotis certæ, vel donationis propter nuptias.

Punctum II. *An, & quando succedat Fiscus decedenti ab intestato?*

322 RESOL. I. Si post publicam denuntiationem, ut qui ad hæreditatem jus habere putet, intra certum terminum præfixum compareat, illò terminò elapsò nemo se insinuaverit, bona censentur vacantia, & in eis succedit Fiscus, vel sæcularis, si defunctus fuit Laicus, vel Ecclesiasticus, si fuerit Clericus, nec ministravit in Ecclesia, l. 1. §. 4. C. de bon. vacant. & cap. 1. de success. ab intest. Quæ tamen resolutio limitanda est in duobus casibus. I. Si defunctus fuerit pars alicujus Collegii, legitima auctoritate instituti; quia tunc succedit istud, l. 4. C. de heredit. decurion. II. Si moriatur peregrinus in loco, ubi de ejus cognatione nihil constat; quia bona ipsius reperta distribuenda sunt ab Episcopo loci in pias causas, juxta Authent. Omnes peregrini. C. Communia de succession.

323 RESOL. II. Insuper succedit Fiscus in casu, quò alicui, ut Indigno, hæreditas auferitur. Qui verò sint illi indigni, habetur tot. tit. ff. §. C. De his, quæ, ut indignis, auferuntur. & legi potest apud Civilistas.

Punctum III. *Quis succedat ab intestato in bona Clericorum?*

324 RESOL. I. In bona Clericorum patrimonialia, quasi patrimonialia, parsimonia-

nialia, aut industrialia, succedunt consanguinei proximi, eo ordine, quô de Laicis diximus; quia Clerici istorum bonorum sunt perfecti domini, nec ulla extat Juris exceptio. Quôd si Clericus nullos habeat consanguineos successionis capaces, etiam in istis bonis succedit Ecclesia, cui servivit tempore mortis, seu in qua Beneficium habuit, prout habetur *Can. 2. 12. q. 3. & ead. caus. Can. fin. q. 5. junctô cap. 1. de success. ab intest.* quia Ecclesia Clerico est locô sponsæ, & uxoris. Si verò nullum habuit Beneficium, deficientibus consanguineis, succedit Fiscus Episcopalis, juxta dicta *Punct. preced. num. 322.*

RESOL. II. In bona beneficialia, sive 325
intuitu Ecclesiæ, seu Beneficii acquisita, ab intestato semper succedit illa ipsa Ecclesia, juxta *cap. 12. de testam.* ibi: *Respondemus, quòd generaliter bona qualibet per Ecclesiam acquisita, eis Ecclesiis debent juxta Lateranense Concilium post acquirentis obitum remanere. Nomine autem Ecclesiæ non Episcopus, vel successor Clerici morientis, ubi est Collegium Clericorum, sed communis Congregatio intelligitur, quæ illarum rerum debet canonicam distributionem, & curam habere: ubi autem in loco defuncti tantum unus est ordinandus, is ea bona, sicut & alia ipsius Ecclesiæ, in DEI timore dispenset. De consuetudine verò, præsertim in Ger-*
ma-

mania vigente, quâ sine discrimine in bona Clericorum succedunt eorum consanguinei ab intestato, lubentiùs iudicium relinquo aliis.

Punctum IV. *Quis succedat in bonis Religiosorum?*

326 RESOL. I. In bonis Novitiorum ante Professionem defunctorum succedunt proximi Consanguinei; cum nullus alius tunc succedendi jus habeat. Idem est dicendum, si quis ante Professionem nihil de bonis suis disposuit, & professus est Religionem successionis incapax; quia tunc perinde habetur, ac si morte naturali decessisset. Pirhing *ad h. t. num. 33.*

327 RESOL. II. Quando Religiosus professus ante Professionem nihil disposuit, sive inter vivos, sive per testamentum, seu ultimam voluntatem, tunc Professione emissâ, Monasterium, seu Ordo Religiosus, si successionis capax sit, succedit in omnia illius bona, sive ante Professionem, sive post illam quocunque demum titulo acquisita, ut constat ex *Auth. Ingressi. & Auth. Si qua mulier. C. de SS. Eccles. & Can. 7. Cau. 19. q. 3.* Hæc tamen successio non fit propriè jure hæreditario, sed jure acquisitionis naturalis, & accessoriaræ personæ; nam eo ipso, quod persona per Professionem transit in potestatem, & jus Prælati, ac Monaste-

sterii, consequenter transeunt quoque cuncta illius bona, & acquiruntur Monasterio, tanquam accessoria personæ, ut explicat P. Pirhing *cit. num. 39.*

RESOL. III. Si tamen Religionem professus relinquit liberos, seu descendentes, eisdem legitima portio relinquenda est, per *Auth. & Can. cit.* Et si professus, antequam divisionem bonorum inter filios fecerit, moriatur, filii legitimam debent percipere, reliqua verò substantia cedit Monasterio. Idem Author *num. 35.*

Quæ omnia, si non cum operæ, saltem cum laboris pretio à me concepta, congesta, & conscripta in primis censuræ, & correctioni S. Matris Ecclesiæ, dein cujusvis intelligentioris committo, & subjicio, præsertim quoad amplam Jurium notitiam, quam expressè non profiteor.

